

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Forslag til Rådets direktiv om adgang til udøvelse af transportvirksomhed inden for godstransport ad indre vandveje i indenlandsk og international transport og om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser inden for dette erhverv

[KOM(83) 720 endelig udg.]

(Forelagt Rådet af Kommissionen den 7. december 1983)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 49, 57 og 75,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

En organisering af transportmarkedet er et af de nødvendige skridt, der må tages for at gennemføre den fælles transportpolitik, hvis indførelse er fastsat i traktaten;

vedtagelse af foranstaltninger til samordning af betingelserne for adgang til transporterhvervet kan fremme den faktiske gennemførelse af etableringsretten;

det er vigtigt at foreskrive indførelse af fælles regler for adgang til erhvervet med godstransport ad indre vandveje i indenlandsk og international transport for at sikre en forbedring af transportudøverens kvalifikationer, og denne forbedring kan bidrage til en sanering af markedet, en kvalitativ forbedring af den ydede tjeneste til gavn for brugerne, transportudøverne og økonomien som helhed:

reglerne for adgang til erhvervet med godstransport ad indre vandveje bør derfor i det mindste omfatte bestemmelser om transportudøverens faglige dygtighed; medlemsstaterne kan imidlertid også opretholde eller indføre regler vedrørende transportudøverens hæderlighed og økonomiske evne;

det er imidlertid ikke nødvendigt at lade de fælles regler i dette direktiv omfatte visse transportformer,

der har svag økonomisk incidens, og transportudøvere, der arbejder for egen regning, er pr. definition udelukket fra disse regler;

for at fremme udøvelsen af etableringsretten bør der sikres en gensidig anerkendelse for så vidt angår virksomhed, der er omfattet af dette direktiv, af transportudøverens eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser;

en sådan attestering af faglig dygtighed, som udstedes i medfør af dette direktivs bestemmelser vedrørende adgangen til transporterhvervet, bør af værtslandet betragtes som tilstrækkeligt bevis;

medlemsstater, der for deres egne statsborgere stiller betingelser med hensyn til hæderlighed og økonomisk evne, skal som tilstrækkeligt bevis for de øvrige medlemsstaters statsborgere anerkende passende dokumentation, der er udstedt af en kompetent myndighed i transportudøverens hjemland eller seneste opholdsland;

virksomheder, der er omfattet af dette direktiv, berøres kun af dets bestemmelser vedrørende gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, såfremt de er selskaber i den forstand, der er omhandlet i traktatens artikel 58;

såfremt medlemsstaterne endvidere bestemmer, at lønmodtagere — som omhandlet i Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet ⁽¹⁾ — kun kan optage og udøve de af dette direktiv omfattede former for virksomhed, såfremt de er i besiddelse af faglig viden og dygtighed, skal dette direktiv ligeledes finde anvendelse på denne kategori af personer —

⁽¹⁾ EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968, s. 2.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Definitioner og anvendelsesområde

Artikel 1

1. Adgangen til erhvervet med godstransport ad indre vandveje er undergivet de bestemmelser, som medlemsstaterne vedtager i overensstemmelse med de fælles regler i dette direktiv.

2. I dette direktiv forstås ved

- *erhvervet med godstransport ad indre vandveje*, den aktivitet, der udøves af fysiske personer eller virksomheder, som udfører godstransport med skib for fremmed regning, herunder lejlighedsvis aktivitet;
- *virksomhed*, selskaber i den forstand, der er omhandlet i traktatens artikel 58, samt sådanne samslutninger af eller kooperativer for bådejere, med eller uden status som juridisk person, som har til formål at erhverve trafik hos befragtere og at fordele den mellem deres medlemmer;
- *bådejer*, en transportudøver, der ejer eller driver højst tre fartøjer, samt små flod- og kanaltransportvirksomheder i den i en medlemsstats nationale lovgivning fastsatte betydning.

Artikel 2

Dette direktiv finder ikke anvendelse på fysiske personer eller virksomheder, der udøver transportvirksomhed inden for godstransport ad indre vandveje ved hjælp af fartøjer, hvis dødvægt ved maksimal dybgående ikke overstiger 200 metriske ton.

Medlemsstaterne kan nedsætte denne grænse for alle eller visse transportkategorier.

Direktivet finder heller ikke anvendelse på fysiske personer eller virksomheder, der driver transportvirksomhed med småfærger.

KAPITEL II

Betingelser for adgang til erhvervet

Artikel 3

1. Fysiske personer eller virksomheder, som ønsker at udøve transportvirksomhed inden for godstransport ad indre vandveje, skal opfylde en betingelse med hensyn til faglig dygtighed, selv om de er medlem af en sammenslutning eller et kooperativ af bådejere, jf. artikel 1, stk. 2, eller de kun udøver deres virksomhed i et begrænset tidsrum som underleverandører til en anden transportvirksomhed, der virker på indre vandveje.

Såfremt ansøgeren er en fysisk person, der ikke opfylder denne betingelse, kan de kompetente myndigheder dog give ham adgang til at udøve transportvir-

somhed på betingelse af, at han over for de nævnte myndigheder udpeger en anden person, der opfylder betingelsen og vedvarende faktisk leder transportvirksomheden.

Såfremt ansøgeren er en virksomhed, jf. artikel 1, stk. 2, skal den af de personer, som vedvarende faktisk leder virksomhedens transportaktivitet, opfylde betingelsen med hensyn til faglig dygtighed.

2. Til opfyldelse af betingelsen vedrørende faglig dygtighed kræves det, at den kompetente myndighed eller den instans, som er udpeget hertil af hver medlemsstat, påviser, at den pågældende har de fornødne færdigheder i de emner, der er opregnet i bilagte fortegnelse. De nødvendige kundskaber erhverves enten ved deltagelse i kursus eller gennem praktisk erfaring i en transportvirksomhed, der virker på indre vandveje, eller ved en kombination af de to muligheder. Medlemsstaterne kan fritage indehavere af visse eksamensbeviser for højere uddannelse eller teknisk uddannelse fra kravet om godtgørelse af deres kundskaber i de emner, der er opregnet i den bilagte fortegnelse, såfremt disse kundskaber er omfattet af nævnte eksamensbeviser.

Som bevis for faglig dygtighed skal der fremlægges en attest udstedt af den myndighed eller den instans, der er nævnt i første afsnit.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne fastsætter, på hvilke vilkår driften af transportvirksomhed uanset artikel 3, stk. 1, kan fortsættes midlertidigt i en periode på højst ét år, som kan forlænges med højst seks måneder i særlige velbegrundede tilfælde, i det tilfælde, hvor den fysiske person, der udøver transportvirksomhed, eller den person, der opfylder bestemmelserne i artikel 3, afgår ved døden eller fysisk eller retligt bliver ude af stand til at udøve denne virksomhed.

2. Dog kan medlemsstaternes kompetente myndigheder undtagelsesvis i visse særlige tilfælde give definitiv tilladelse til, at driften af transportvirksomheden videreføres af en person, der ikke opfylder den i artikel 3 anførte betingelse med hensyn til faglig dygtighed, men som har mindst tre års praktisk erfaring i den daglige ledelse af den pågældende virksomhed.

Artikel 5

Fysiske personer og virksomheder, som godtgør, at de inden den 1. juli 1984 i henhold til nationale be-

stemmelser i en medlemsstat har haft tilladelse til at udøve transportvirksomhed inden for godstransport ad indre vandveje i indenlandsk og/eller international transport, er fritaget for at bevise, at de opfylder bestemmelserne i artikel 3.

Artikel 6

1. Afgørelser, som træffes af medlemsstaternes kompetente myndigheder i henhold til bestemmelser, der er fastsat på grundlag af dette direktiv, og hvorved der gives afslag på en ansøgning om adgang til udøvelse af transportvirksomhed inden for godstransport ad indre vandveje, skal begrundes.

2. Medlemsstaterne påser, at de kompetente myndigheder inddrager tilladelsen til at udøve transportvirksomhed inden for godstransport ad indre vandveje, såfremt de fastslår, at bestemmelserne i artikel 3 ikke længere er opfyldt, idet de i givet fald fastsætter en passende frist til ansættelse af en stedfortræder.

3. Medlemsstaterne sikrer de i dette direktiv omhandlede fysiske personer eller virksomheder mulighed for ved anvendelse af egnede midler at gøre deres interesser gældende over for de i stk. 1 og 2 omhandlede afgørelser.

KAPITEL III

Gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser

Artikel 7

1. Som tilstrækkeligt bevis for faglig dygtighed anerkender medlemsstaterne attester som omhandlet i artikel 3, stk. 2, andet afsnit, udstedt af en anden medlemsstat, når de er udfærdiget på grundlag af, at ansøgeren har bestået en eksamen eller har tre års praktisk erfaring.

2. For så vidt angår fysiske personer og virksomheder, der inden den 1. juli 1984 i henhold til nationale bestemmelser i en medlemsstat har haft tilladelse til at udøve transportvirksomhed inden for godstransport ad indre vandveje i indenlandsk og/eller international transport, og forudsat, at de pågældende virksomheder er selskaber i den forstand, der er omhandlet i traktatens artikel 58, anerkender medlemsstaterne som tilstrækkeligt bevis for faglig dygtighed en attest om faktisk udøvelse af den pågældende form for virksomhed i en medlemsstat i en periode på tre år. Højest fem år må være forløbet fra denne virksomheds ophør til attestens indgivelse.

Når der er tale om en virksomhed, attesteres den faktiske udøvelse af aktiviteten for en af de fysiske personer, som faktisk leder virksomhedens transportaktivitet.

Artikel 8

1. Såfremt et værtsland over for sine egne statsborgere stiller betingelser med hensyn til hæderlighed og bevis for, at der ikke har foreligget konkurs, anerkender dette land som tilstrækkeligt bevis vedrørende andre medlemsstaters statsborgere fremlæggelse af en straffeattest eller i mangel heraf et tilsvarende dokument, der er udstedt af en kompetent retlig eller administrativ myndighed i transportudøverens hjemland eller det seneste opholdsland, og hvoraf det fremgår, at disse krav er opfyldt, jf. dog stk. 2 og 3.

2. Såfremt en medlemsstat stiller visse betingelser til sine statsborgere med hensyn til hæderlighed, som ikke kan godtgøres ved det i stk. 1 omhandlede dokument, anerkender denne stat som tilstrækkeligt bevis for andre medlemsstaters statsborgere en attest, som er udstedt af en kompetent retslig eller administrativ myndighed i hjemlandet eller det seneste opholdsland, og som bekræfter, at disse betingelser er opfyldt. Disse attester skal indeholde de nøjagtige oplysninger, som værtslandet tillægger betydning.

3. Såfremt det i henhold til stk. 1 og 2 krævede dokument ikke udstedes af hjemlandet eller det seneste opholdsland, kan der i stedet fremlægges en beediget erklæring eller en erklæring på tro og love afgivet af den pågældende over for en kompetent retslig eller administrativ myndighed eller eventuelt en notar i hjemlandet eller det seneste opholdsland, der udsteder en attest til vitterlighed af denne ed eller denne erklæring på tro og love. Erklæringen om, at der ikke har foreligget konkurs, kan ligeledes afgives for en relevant erhvervsorganisation i samme land.

4. Dokumenter, der udstedes i overensstemmelse med stk. 1 og 2, må på det tidspunkt, hvor de fremlægges, højst være tre måneder gamle. Det samme gælder for erklæringer, der afgives i overensstemmelse med stk. 3.

Artikel 9

1. Såfremt et værtsland over for sine egne statsborgere stiller betingelser med hensyn til økonomisk evne og kræver attestation herfor, skal dette land anerkende tilsvarende attestationer fra banker i hjemlandet eller det seneste opholdsland eller fra andre organer, som dette land måtte have udpeget, på lige fod med attestationer udstedt på dets eget område.

2. Såfremt en medlemsstat over for sine egne statsborgere stiller særlige betingelser med hensyn til økonomisk evne, som ikke kan anses for bevist ved det

i stk. 1 omhandlede dokument, skal denne stat som tilstrækkeligt bevis for statsborgere fra de øvrige medlemsstater acceptere en attest, som er udstedt af en kompetent administrativ myndighed i hjemlandet eller det seneste opholdsland, og som bekræfter, at disse betingelser er opfyldt. Disse attester skal indeholde de nøjagtige oplysninger, som værtslandet tillægger betydning.

Artikel 10

Dette direktivs artikel 7-9 finder ligeledes anvendelse på sådanne statsborgere fra medlemsstater, som i medfør af forordning (EØF) nr. 1612/68 som lønmodtager optager den i artikel 1 omhandlede virksomhed.

Artikel 11

Medlemsstaterne udpeger inden for den i artikel 12, stk. 1, første afsnit, fastsatte frist de myndigheder eller organer, der er kompetente til at udstede den i artikel 7, stk. 2, omhandlede attest. De underretter straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom.

KAPITEL IV

Afsluttende bestemmelser

Artikel 12

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv inden den 1. juli 1984 og underretter straks Kommissionen herom.

De drager omsorg for, at den første efterprøvning af de i artikel 3 omhandlede færdigheder finder sted inden den 1. januar 1987.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 13

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

*BILAG***FORTEGNELSE OVER EMNER OMHANDLET I ARTIKEL 3, STK. 2**

De kundskaber, der skal tages i betragtning ved konstatering af den faglige dygtighed, skal mindst omfatte de emner, der er angivet i denne fortegnelse. De skal beskrives i detaljer og være udarbejdet eller godkendt af de kompetente nationale myndigheder. Kundskaberne skal ligge på et niveau, der kan bestrides af personer med en uddannelse svarende til niveauet ved skolepligtens ophør.

A. Emner, som kræves kendt af transportudøvere, der udelukkende agter at udføre indenlandsk transport

1. Retlige forhold

Grundtræk af borgerlig ret, handelsret, sociallovgivning og skattelovgivning, som det er nødvendigt at kende for at udøve erhvervet, navnlig vedrørende:

- aftaler i almindelighed,
- transportkontrakter, navnlig transportudøverens ansvar (retlig karakter og omfang),
- handelsselskaber,
- forretningsbøger,
- arbejdslovgivning og social sikring,
- skattesystemet.

2. Virksomhedsledning, erhvervsmæssigt og finansielt

- betalings- og finansieringsmetoder,
- beregning af kostpriser,
- prislovgivning og transportvilkår,
- forretningsbogholderi,
- forsikring,
- fakturering,
- støtteerhverv inden for transportområdet.

3. Adgang til markedet

- bestemmelser om adgangen til og udøvelsen af erhvervet,
- befragtningsordninger,
- transportdokumenter.

4. Tekniske forhold, herunder driften

- skibes tekniske egenskaber,
- valg af skib,
- indregistrering,
- frister med hensyn til liggedage og overliggetid.

5. Sikkerhed

- ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser angående færdsel på indre vandveje,
- forebyggelse af ulykker og foranstaltninger i ulykkestilfælde.

B. Emner, som kræves kendt af transportudøvere, som agter at udføre internationale transporter

- de under A nævnte emner,
- bestemmelser om transport ad indre vandveje mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem Fællesskabet og tredjelande, som følger af den nationale lovgivning, fællesskabsnormer, internationale konventioner og aftaler, navnlig med hensyn til befragtning samt pris- og transportvilkår,
- toldpraksis og toldformaliteter,
- de vigtigste trafikbestemmelser i medlemsstaterne.

Ændring af forslag til Rådets afgørelse om strukturer og procedurer ved forvaltning og koordinering af Fællesskabets forsknings-, udviklings- og demonstrationsaktiviteter ⁽¹⁾

KOM(83) 735 endelig udg.

(Forelagt Rådet af Kommissionen under anvendelse af artikel 149, andet afsnit, i EØF-traktaten den 7. december 1983)

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

(dok. KOM(83) 143 endelig udg.)

Artiklerne 1, 2, 4 og 6 uændrede

Artikel 3

CGC-udvalgene sammensættes af højst tre repræsentanter fra hver medlemsstat og for Kommissionen. Medlemsstaternes repræsentanter udnævnes af Kommissionen i forståelse med regeringerne. Deres mandat er på fire år og kan fornyes.

Artikel 3

CGC-udvalgene sammensættes af højst tre repræsentanter fra hver medlemsstat og for Kommissionen. Medlemsstaternes repræsentanter udnævnes af Kommissionen i forståelse med regeringerne **på grundlag af deres videnskabelige erfaringer og deres kendskab til de nationale videnskabelige og tekniske politikker inden for deres område.** Deres mandat er på 4 år og kan fornyes.

Artikel 5

Kommissionen sørger for at knytte de nødvendige forbindelser mellem CGC-udvalgene. Kommissionen fremsender eventuelt CGC-udvalgenes udtalelser og rapporter til Rådet og Parlamentet.

Artikel 5

Kommissionen sørger for at knytte de nødvendige forbindelser mellem CGC-udvalgene. Kommissionen fremsender CGC-udvalgenes udtalelser og rapporter til **henholdsvis** Rådets og Parlamentet.

BILAG

Liste over CGC-udvalg, der oprettes ved denne afgørelse:

- industriel teknologi (undtagen EKSF-stålforskning),
- informationsteknologi,
- bioteknik,

BILAG

Liste over CGC-udvalg, der oprettes ved denne afgørelse:

- industriel teknologi (undtagen EKSF-stålforskning),
- informationsteknologi,
- bioteknik,

⁽¹⁾ EFT nr. C 113 af 27. 4. 1983, s. 5.